

Redakcja: ul. Basztowa, Hotel Centralny.
Administracja: ul. Sławkowska 29.
Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
Telefon Redakcji: Nr. 396.

Listy należy adresować do Redakcji „Naprzodu”
Kraków, ul. Basztowa, a prenumeratę, zamówienia i reklamacje do Administracji „Naprzodu”,
Kraków, ul. Sławkowska 29.

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty
pocztowej.

Numer pojedynczy 8 halerzy.
Numer niedzielny 4 halerze.

NAPRZÓD

Organ polskiej partii socjalno-demokratycznej

Wychodzi codziennie o godz. 7 1/2 rano, a w poniedziałki i dni poświęcone o godz. 10 rano.
Do nabycia w Administracji ul. Sławkowska 29,
w filii ul. Poselska 15,
oraz we wszystkich biurach dzienników.
Ogłoszenia przyjmuje Dział inseratowy: ulica
Poselska 15, oraz biura ogłoszeń i dzienników:
St. Sokółowski we Lwowie, Pasaż Haussmanna;
Haasenstein & Vogler w Wiedniu, Berlinie,
Wrocławiu i Hamburgu; M. Opelik, R. Mosse
i M. Dukes w Wiedniu; C. Adam w Paryżu,
rue de la Varenne 38.
Listy w sprawie inseratów i należności za ogłoszenia adresować należy: Dział inseratowy
„Naprzodu”, Kraków, Poselska 15.

Prenumerata wynosi: W Krakowie (bez odsyłki): miesięcznie 1 korona 60 hal., kwartalnie 4 kor.
60 hal., rocznie 18 kor. — Za dostawę do domu dopłaca się miesięcznie 40 hal. — W Austrii:
miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor., rocznie 24 kor. — W Niemczech: kwartalnie 7 marek. —
W innych krajach kwartalnie 10 franków. — Za każdą zmianę adresu dopłaca się 40 hal. — Dla robotni-
ków w Krakowie i Podgórzu tygodniowa prenumerata 40 hal.

Ogłoszenia (inseraty) kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego drobnym drukiem (petitem) za pierwszy
raz po 20 halerzy, następny po 10 halerzy. — Nadesłane od miejsca wiersza drukiem petitowym po 40 hal.
za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi po 80 hal. od wiersza za każdy raz. — Załączniki (prospekty
i t. d.) przyjmują się za cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiejscowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy
dla miejscowych prenumeratorów. — Należność należy naprzód nadesłać.

Z DNIA.

Kraków, 23 maja.

Po 40 latach.

Dziś minęło lat 40 od dnia, w którym została założona niemiecka partia socjalno-demokratyczna. Dnia 23 maja 1863 założył Ferdinand Lassalle w Lipsku Ogólne niemieckie stowarzyszenie robotników. To stowarzyszenie, którego pierwszym prezesem był Lassalle, było pierwszą nowoczesną organizacją polityczną niemieckiej klasy robotniczej. Z zapalem i wiarą w przyszłość zabrała się nieliczna gromadka uświadomionych robotników, skupiona dokoła Lassalla, do agitacji — ale z klasy rządzącej nikt wówczas nie wierzył, że praca ta wyda tak obfite owoce, że w krótkim stosunkowo okresie lat czterdziestu klasa robotnicza zdoła się zorganizować w tak groźną dla obecnego ustroju społecznego potęgę, jaką jest dzisiaj. Trudne były początki. W rok po założeniu stowarzyszenia, a na krótki czas przed swą śmiercią, skarżył się Lassalle, że organizacja bardzo powoli postępuje naprzód, że praca idzie opornie, że masy robotnicze głuche są na sygnał wojenny socjalizmu. A dziś? Szkoda, że Lassalle nie mógł już oglądać owoców swej pracy. W ciągu tych lat czterdziestu, mimo niezwykłych trudności, stawianych jej przez wrogów, mimo niezliczonych prześladowań, jakie znosić musiała, mimo długoletnich rozterek wewnętrznych, które szczęśliwie przezwyciężyła, mimo stanu wyjątkowego, z którego wyszła cała, mimo tysiącznych szyszan, jakie znosić musi nieustannie, — niemiecka partia socjalno-demokratyczna z drobnej sekty stała się najpotężniejszą partią polityczną w państwie. Obecna walka wyborcza daje świadectwo jej potęgę. Wystarczy przytoczyć jako przykład tej potęgi fakt, że w ubiegłą niedzielę w samym Berlinie i okolicy dziesięć tysięcy towarzyszy rozkolportowało równocześnie w ciągu paru godzin 900 tysięcy egzemplarzy socjalistycznej odezwy wyborczej! To też 40-letni jubileusz swego założenia święci niemiecka socjalna demokracja z radością i dumą. Na uroczystości jubileuszowej w Lipsku przemawiać będą: sędziwy wódz Bebel i jeden z żyjących jeszcze założycieli Ogólnego stowarzyszenia robotników, Juliusz Vahlteich, który na tę uroczystość przybył specjalnie z Ameryki, gdzie mieszka już od lat przeszło dwudziestu. Cała niemiecka socjalna demokracja i socjaliści wszystkich narodów święcą razem z towarzyszami lipskimi czterdziestą rocznicę dnia, który nie tylko dla niemieckiej klasy robotniczej, lecz także dla robotników całego świata

stanowi początek nowej epoki historycznej, epoki organizacji proletariatu i świadomej walki klasowej. Niewątpliwie zwycięstwo niemieckiej socjalnej demokracji przy wyborach do parlamentu, które się odbędą za 3 tygodnie, zamknie godnie to czterdziestolecie rozwoju.

Kradzieże kolejowe i system szpiclowski w krakowskiej dyrekcyi kolei państwowych.

Interpelacya posła Daszyńskiego i tow.
(Dokończenie.)

Złodzieje protegowani — uczciwi kolejarze karani!

Albo cóż należy powiedzieć o takim fakcie, o którym zarówno dyrekcyja krakowska, jakoteż ministerstwo kolejowe z aktów urzędowo wiedzieć musiały:

Na stacyi w Rzeszowie kolejarz Józef Drożdż zwrócił magazynierowi uwagę na to, iż beczka drogiego wina jest nadliczbowa, wobec czego polecono mu oddać tę beczkę na najbliższej stacyi wyładowczej, celem wyszukania nazwiska adresata. Prowadzący pociąg, a więc przełożony, nadkonduktor Herman Polak, zaproponował wówczas, by winem tem się podzielić, ponieważ zbliżają się święta.

Gdy dla scharakteryzowania bandy złodziejskiej w procesie sądowym fakt ten przez zeznania Drożdża został stwierdzony, dowiedział się o nim dokładnie i Piasecki, który w tym samym procesie przesłuchiwany był jako świadek, przeczem oddeklamował wgrzeszające wprost świadectwo dla Polaka.

Od tego czasu Polakowi mimo wszystko włos z głowy nie spadł, podczas gdy obaj konduktorzy Froncz i Średniawski, którzy Polaka zaskarżyli, zostali dyscyplinarnie ukarani, jakkolwiek sąd skazał oszczercę na 14 dni aresztu.

Do jakiego skandalu doprowadził Piasecki, byle tylko bandę złodziejską uchronić za wszelką cenę przed zasądzeniem przez sąd, świadczy fakt, iż przy przesłuchiwaniu licznych kolejarzy, biednych ojców rodzin, Piasecki upierał się przy tem, by referent dyrekcyi, obecny na rozprawie, notował każde słowo świadków; przestraszeni kolejarze, którzy praktyki bandy złodziejskiej mieli oświecić, ze łzami w oczach błagali przeciwników procesowych, by albo zrezygnowali z ich zeznań, albo postarali się o usunięcie referenta z sali. Odnosny wniosek Piasecki zwałczal jednak gwałtownie, wobec czego przeciwnicy procesowi zrezygnowali z zeznań 20 świadków i salę sądową opu-

ścili. Dopiero w ten sposób umożliwiono zasądzenie redaktorów ostrzegającej prasy na 20 K grzywny za zaniedbanie przepisanego ustawą obowiązku nadzoru.

Wszystko to jednak przewyższyła krakowska dyrekcyja w następującym wypadku: D. 15 kwietnia 1899 kasyer na przystanku w Besku, p. Władysław K., wręczył Piławskiemu zamkniętą kasetkę z pieniędzmi, celem oddania jej naczelnikowi najbliższej stacyi. Po otwarciu kasetki okazał się brak 30 złr., które najprawdopodobniej zostały skradzione przez Piławskiego. W postępowaniu dyscyplinarnym został Władysław K. ukarany i zasądzony na zwrot powyższej kwoty. P. K. wiedział już wtedy, że Piławski za zbrodnię oszustwa i kradzieży był sądowo karany, że mimo to jednak pozostawał nadal w służbie kolejowej. Napisał on tedy do Piławskiego list, wzywający go do zapłacenia wspomnianej sumy, dodając zarazem, iż w przeciwnym wypadku doniesie o jego przeszłości do dyrekcyi. Wówczas Piławski zaskarżył p. K. o zbrodnię wymuszenia (z § 98 u. k.), wskutek czego został K. skazany na 2 miesiące ciężkiego więzienia. Dyrekcyja wiedziała dokładnie o całym tym procesie, wiedziała, iż Piławski jest karanym sądowo zbrodniarzem, mimo to zastrzymała go dalej w służbie, podczas gdy K. został natychmiast wydalony.

Złodzieje pilnują uczciwych!

Praktyki tej szajki przypominają żywo sławną komedję złodziejską Hauptmanna: „Futro bobrowe”. Podobnie jak w tej komedyi złodzieje przez głupotę urzędnika mianowani są stróżami nad ludźmi uczciwymi, tak samo też Piasecki w Krakowie mianował złodziei do czuwania nad ludźmi uczciwymi, którzy byli niewygodnymi dla złodziejskiej szajki. Jeżeli tylko kolejarz jakiś przez swą obecność przeszkadzał złodziejom w dokonaniu kradzieży, denuncywali go ci ostatni natychmiast przed Piaseckim jako złodzieja. Jeden z szajki zeznawał wówczas ze wszystkimi szczegółami, iż dotyczący kolejarz trzymał np. rękę w obcym kufrze i był przytem błądliwy, albo, że obmacywał obcy ser i był przytem czerwony itd. Wówczas polecał „rozumny” urzędnik, p. Piasecki, nadkonduktorowi Piławskiemu, albo Polakowi uważać pilnie na wrzekomego złodzieja, co ci naturalnie uroczyście przyrzekali.

Jak dumnym był później Piasecki ze swej energii i wszechwiedzy, o tem opowiadał on sam przed sądem, przyczem miał bezczelność powoływać się na poufne dyrektywy dla traktowania spraw o wsparcie, wydane przez

ministerstwo kolei dnia 30 lipca 1896, przy czem zauważyć należy, iż dyrektywy te z pewnością nie były przeznaczone do szpiclowania kolejarzy.

Złodzieje na usługach dyrekcyi.

Na pytanie, jak mogła przez 6 lat cała banda złodziejska na kolejach państwowych w okręgu dyrekcyi krakowskiej tak bezczelnie i bezkarnie gospodarować, możliwą jest tylko jedna odpowiedź, mianowicie, że ministerstwo kolejowe, jakoteż dyrekcyja nie tylko lekcewały sobie skargi i ostrzeżenia prasy robotniczej, lecz nawet piętnowanych przez te dzienniki złodziei i oszustów w prowokacyjny sposób protegowały, czyniąc ich przez to tem zuchwalszymi; tak np. awansował w tym czasie Piasecki, dalej Skrzyszowski, Polak, Szymański i inni; tak samo i Piławski przy swych rozlicznych oszustwach i kradzieżach cieszył się poparciem dyrekcyi. Wszyscy ci złodzieje urządzali pod życzliwym nadzorem dyrekcyi demonstracye przeciw organizacji kolejarzy, występowali w prasie klerikalnej z entuzjastycznymi artykułami, w których bronili własności prywatnej przeciw socyalizmowi i przedstawiali się jako obrońcy dyscypliny i porządku w dyrekcyi.

Wszystko to świadczy o tem, iż kierownictwo dyrekcyi krakowskiej spoczywa w rękach jak najnieudolniejszych, co zresztą od pewnego czasu dla nikogo nie jest tajemnicą.

Opierając się na powyższych faktach, zapytujemy:

Czy zechce p. minister z faktów, dotychczas już znanych, w interesie porządku i przyzwoitości w dyrekcyi krakowskiej, wyciągnąć odpowiednio konsekwencye, winnych ukarać, nieudolnych usunąć i raz na zawsze znieść system szpiclowski i donosicielski?

Daszyński i tow.

Lwowska młodzież akademicka przeciw pojedynkom

Lwów, 22 maja.

Za inicjatywą socjalistycznej młodzieży akademickiej, grupującej się w stowarzyszeniu „Wspólna Nauka”, zawiązał się tu przed trzema miesiącami komitet akademicki, który sobie wziął za zadanie rozpoczęcie i przeprowadzenie wśród tutejszej młodzieży akademickiej szerokiej akcji przeciwpojedynkowej. Po szereg poufnych zebrania komitet ten, na którego czele stanął technik Hartleb, zwołał na dziś wieczór wielki poufny wiec ogólno-akademicki z porządkiem dziennym: Akcja przeciwpojedynkowa wśród młodzieży akademickiej. Wiece ten obradował w obecności kilkuset akademików re-

GUSTAW GUGIC.

KONKURENT.

Przełożył F. M.

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

prezentujących wszystkie stronnictwa polityczne z wyjątkiem narodowych demokratów, którzy na wiec nie przybyli. Obrady odbywały się w wielkiej sali Strzelnicy miejskiej pod przewodnictwem akad. Antoniewicza, Dąbskiego i tow. Mełenia. Referat wygłosił tow. Roth, który wykazał całe barbarzyństwo pojedynku i postawił następującą rezolucję:

Młodzież akademicka zebrana na wiecu ogólno-akademickim dnia 22 maja 1903 uznaje, że chronienie czci osobistej przez pojedynki urąga wszelkiemu poczuciu sprawiedliwości i godności człowieka. Że pojedynki nie tylko nie dają żadnego pocieszenia pokrzywdzonemu na czci, ale jeszcze większą mu krzywdę wyrządza.

Młodzież potępia załatwianie spraw honorowych z orężem w ręku. uznając je za barbarzyńską pozostałość średnich wieków.

Wobec tego uchwała: 1) jak najenergiczniej zwalczać na każdym kroku załatwianie spraw honorowych przez pojedynki; 2) przystąpić do istniejącej już ligi dla ochrony czci, jako Koło akademickie.

Po przemówieniu akad. Hrehorowicza, „sodalisa maryańskiego”, technik Hartleb objaśnił niektóre punkty zatwierdzonego już statutu „Ligi dla ochrony czci” i stawia wniosek o wybór komitetu dla zorganizowania Koła akademickiego tejże „Ligi”.

Akad. Badner postawił następującą rezolucję: „Wiec wzywa pisma akademickie, aby na swych łamach rozwinęły propagandę przeciwko pojedynkom, a szczególnie usiłowały zwyczaj ten jak najenergiczniej zwalczać już w zarodku wśród młodzieży szkolnej”.

Po przemówieniu dra Gargasa i akademika Reicha, obie rezolucje uchwalono.

Do komitetu wybrani zostali następujący akademicy i technicy: Dąbski, Antoniewicz, Hartleb, Ziadki, Rosmarin, Spiegel, Jerzy Wąsowicz, Do-wnarowicz, Roth i Meleń.

Na wniosek akad. Bohra uchwalili wiec, traktując odnośną sprawę, jako nagłą, następującą rezolucję:

„Zgromadzona dnia 22 maja 1903 r. w sali Tow. Strzeleckiego młodzież akademicka bez różnicy wyznania i narodowości przesyła nieszczęśliwym ofiarom pełnych grozy mordów i grabieży w Kiszyniewie, wyrazy głębokiego współczucia, a zarazem pełną oburzenia i protestu piętnuje obłudną politykę caratu, która głosząc ewangelie powszechnego pokoju, ma swe ujęcie w brutalnym postępowaniu w Finlandyi, niecnym prześladowaniach młodzieży w Królestwie i na Litwie i strasznych mordach biednej ludności żydowskiej w Kiszyniewie”.

Na wniosek nagły tow. Rotha uchwalili wiec następującą rezolucję:

„Zważywszy, że w społeczeństwach kulturowych jest przyjętą zasadą wzajemnego krytykowania poszczególnych partii, że nie ubliża wcale honorowi publicyści uwidatnianie i wskazanie społeczeństwu na działalność jednostek, mających pewne wpływy na dane stronnictwo, wiec ogólnie akademicki zebrany dnia 22 maja, wyraża swe oburzenie tej garście warszawskiej młodzieży, która w rezolucyi, powziętej w lutym b. r. rzuciła się w ohydny i oszczerczy sposób na redakcję „Prawdy” i na jej współpracownika p. Andrzeja Niemojewskiego.

Wiec wyraża swe najwyższe uznanie p. Andrzejewi Niemojewskiemu za jego dotychczasową działalność publicystyczną z tem przekonaniem, że ujadania pewnej grupy młodzieży nie potrafią go ani na chwilę powstrzymać od pracy około dobra narodu polskiego”.

O godz. 12 wiec zamknięto.

Przegląd polityczny.

Zamach na gubernatora ufańskiego (po rosyjsku: ufańskiego) Bogdanowicza miał tak samo charakter polityczny, jak seria zamachów na Wahlen w Wilnie, na księcia Obolenskiego itp. Gubernia ufańska, granicząca z Uralem, posiada przemysł metalurgiczny, przeważnie centralizujący się w fabrykach rządowych. Główny punkt tworzy Zlatoust. I tam — na daleki wschód duch walki klasowej coraz energiczniej jął przenikać... Robotnicy tamtejsi, którym nie obcemi się stały hasła socjalistyczne, poczęli się domagać polepszenia swej doli. Carat odpowiedział represją: zaprowadził w fabrykach rządowych księżeczki robotnicze, zawierające cały szereg przepisów o wzmożonym jeszcze charakterze policyjnym. Robotnicy odmówili przyjęcia tych księżeczek... Wówczas rząd wysłał swą zbrojną siłę. Gubernator ufański Bogdanowicz zjawił się w asystencji wojska, celem zgniecenia „buntu”. Czytelnicy przypominają sobie może z telegramów ze Zlatoustu, iż gdy tłumnie zebrani robotnicy nie przelecieli się widoku bagnietów, kazał gubernator dać parokrotnie ognia: 75 robotników padło trupem, a 300 doznało ran... Ten mord bezbronnego ludu robotczego, który poza spokojne manifestowanie nawet nie wykraczał, wywołał wówczas silne oburzenie w całej niezdemokratyzowanej, nieczynowniczej części społeczeństwa rosyjskiego. Wreszcie Nemezis dotknęła katar: kulami wojował i od kuli zginął... I prawdy tu nie zasłoni komunikat rządowy, stwarzający nędzną legendę o tem, jak to lud przenosił ciało zabitego do gubernatorskiego pałacu, jak to miasto całe oplakiwało „przedwczesny zgon” dostojnika, który „gorąco odczuwał każdą niedolę”.

Ten czynownik „filantrop” (wedle źródeł rządowych) dał się już poznać w Tobolsku (Syberya) — również na stanowisku gubernatora — z nieludzkich szykan wobec „przestępców” politycznych, a do rządów gubernatorskich zaprawiał się „na kresach” — w Królestwie, wśród najgorszych szumowin czynowniczych będąc w roku 1887 wice-gubernatorem w Łomży. Przed karierą administracyjną odbywał on termin policyjno-prawniczy: na stanowisku prokuratora w Kijowie, a potem w Petersburgu zjednał sobie względy rządu tropieniem ruchu rewolucyjnego.

Słowem, biografia jego, to zwierciadło żywota czynownika moskiewskiego, który, o ile nie dosięgnie go karząca dłoń rewolucjonisty, dojdzie może po drabinie łotrostw do najwyższych dostojenstw w państwie knuta.

List ze Śląska.

Cieszyn, 22 maja.

Emigracja górników. — Stosunki w kopalniach. — Przestroga dla wychodźców.

Ruch emigracyjny do Ameryki objął już także górników i wzmaga się z każdym dniem. Najlepsi górnicy porzucają ojczysty kraj i uciekają za morze, spodziewając się tam lepszych warunków bytu. Liczba tych, którzy już wyemigrowali, dochodzi w całym zagłębiu do kilkuset; w ostatnich tygodniach zaś emigracja ta staje się wprost masową. Najsmutniejszym w tem zjawisku jest to, że ci, którzy uciekają, są nie tylko najlepszymi robotnikami, ale także najbardziej uświadomionymi i najdzielniejszymi towarzyszami.

Aby zrozumieć przyczyny tego ruchu emigracyjnego, dość przypatrzeć się stosunkom, panującym na „Szybie nowym” w Łazach, własności braci Gutmanów. Na szybko tym sprawuje rządy po drakońsku inspektor Jestrzabek. Od kilku tygodni już ustawa o 9-godzinnej szychcie przestała poprostu obowiązywać w tej kopalni. W myśl

ustawy ostatnia szala powinna z rannej szychty wyjeżdżać o 3 po południu; tymczasem zwykle minie już pół do 4 zanim ostatnia partya górników ujrzy światło dzienne. Jeżeli taczownik zachoruje, lub z innej przyczyny nie stawi się do pracy, to nadsztygar Peszka karze za to niewinnego kopacza. Nie chce on mu dać innego taczownika, lecz powiada, aby sobie sam górnik taczował. Oczywiście, że przynosi to górnikom ogromną stratę w zarobku, nie mówiąc o tem, iż taczowanie, zwłaszcza w miejscach niskich i ciasnych, jest dla człowieka starszego wprost piekielną męczarnią.

Po 1 maja udało się kilku starszych górników do Jestrzabka z prośbą o poprawienie akordu. Inspektor Jestrzabek przyjął ich gburowato i odmówił wszelkiej poprawy, krzycząc łamaną czeszczyzną: „Hawirze mają dość pieniędzy, robią sobie święta majowe, urządzają koncerty, więc poprawy nie potrzebują. Idźcie sobie do Cingra i do Regera! Nic wam nie dam!” Prowokacja ta nietyle nawet jest brutalną i bezczelną, ile bezdennie głupią. Bo przecież górnicy nie dlatego świętowali 1 maja, że im się przelewa, lecz właśnie dlatego, że mają wszystkiego za mało: za mało praw ludzkich i obywatelskich, za mało chleba... Gdyby zarobek górników wynosił tyle, ile wynoszą tłuste tanytemy p. Jestrzabka, pojechaliby, tak jak on, do Bośni na urlop i nie potrzebowaliby prosić o poprawienie płacy.

Nakoniec przytaczamy jeszcze jeden szczegół, znakomicie charakteryzujący moralność kapitalistycznych posieków w Łazach. Przed świętami wielkanocnymi wyjechało do kopalni w Wirginii, pod przewodnictwem pewnego nadkopacza, dwunastu górników. Wszystkich ich jednak odesłano z Baltimore (w Ameryce) szupasem do Hamburga, ponieważ jakiś drab z Łazów zadenuncjował ich przed władzami amerykańskimi, że ludzie ci jadą za kontraktem. Według ustaw emigracyjnych, obowiązujących w Stanach Zjednoczonych, wzbronione jest wylądowanie wychodźcom, jadącym na robotę pewną, kontraktową. T. R.

Przegląd społeczny.

Baczność robotnicy krawieccy w Krakowie! Ostrzegamy towarzyszy krawieckich przed przyjmowaniem roboty u Węglarskiego, który dotychczas nie podpisał cennika. Robotnicy z tej pracowni zatrudnieni są u innych pracodawców, gdyż z powodu nieodpowiedniego traktowania ich odeszli z roboty. U Węglarskiego pracuje 2 robotników nieukwalifikowanych i niejaki Madej, który tłómaczy się, że spłaca dług, zaciągnięty u majstra. Przyjmujcie robotę tylko za pośrednictwem stowarzyszenia zawodowego robotników krawieckich, plac Szczepański 1. 8.

Komers robotników krawieckich odbędzie się dziś o godz. 5 po poł. w sali p. Johna, ul. Lubicz 15.

Z organizacji robotników budowlanych w Krakowie. W niedzielę 17 b. m. odbyło się w Związku stowarzyszeń robotniczych w Krakowie zgromadzenie poufne robotników budowlanych. Przemawiali: tow. Łyszczyarz o organizacji i 10-godzinny dzień pracy, następnie tow. Sułczewski złożył sprawozdanie ze zjazdu robotników budowlanych we Lwowie, zachęcając zgromadzonych do pracy i agitacji za wprowadzeniem w życie uchwał zjazdu.

W czwartek 21 b. m. odbyło się drugie poufne zgromadzenie robotników budowlanych, na którym przemawiali tow. Sułczewski i Łyszczyarz o organizacji i podwyższeniu płacy, oraz o 14-dniowym wypowiedzeniu, zaznaczając,

że majstrowie sami łamią ustawę, która wyraźnie orzeka, że majster, przyjmując robotnika do pracy i wydając go, musi mu wypowiedzieć pracę na 14 dni naprzód; tymczasem wyrzuca się robotnika na bruk za najmniejsze przewinienie. Wielu robotników budowlanych żaliło się, że wielce światobliwy majster Bujas odciąga robotnikom budowlanym do Kasy chorych po 18 ct. zamiast po 12 ct., a melduje ich na 1 zlr. dziennego zarobku. Możeby władza przemysłowa pouczyła tego wyzyskiwacza, ile ma strącać do Kasy chorych, a ile on ma sam dopłacać, by ciężko i krwawo zapracowanym groszem robotniczym się nie bogacił.

Strejk robotników budowlanych we Lwowie. Na audyencji deputacyi strejkujących robotników budowlanych u namiestnika, obiecał tenże polecić inspektorowi przemysłowemu zainicjowanie pertraktacji ugodowych. Istotnie p. nadinspektor przemysłowy Nawratil zaraz nazajutrz po audyencji rozpoczął pertraktacje ugodowe z obu stronami.

W piątek po południu odbyła się wspólna konferencja budowniczych i delegatów robotników w namiestnictwie w biurze inspektora przemysłowego. Przedkładano na niej wzajemne pretensje i możliwe ustępstwa. Nie przyszło jednak jeszcze do załagodzenia sporu, ponieważ reprezentanci budowniczych nie mieli obowiązującego pełnomocnictwa. Wobec tego dalszą konferencję odroczone do soboty do godz. 4 po południu. Jest uzasadniona nadzieja, że sprawa na tem posiedzeniu ostatecznie zostanie załatwioną.

Strejk robotników metalurgicznych w Bielsku. Z Bielska telegrafują nam: W tutejszej fabryce śrub Bartelmusa wybuchł strejk. Niechaj żaden z robotników nieprzyjmuje obecnie u Bartelmusa roboty.

Z literatury i sztuki.

Dr Adam Langie: „Popularna higiena wzroku”. Kraków, 1903. Nakład księgarni D. E. Friedleina.

Popularyzowanie wiedzy jest zadaniem każdego, miłującego swych bliźnich człowieka. Im więcej społeczeństwo pewne stoi materialnie i umysłowo, tem częściej są odczyty i publikacje drukowane, których celem jest oświecanie szerokich warstw ludności i pouczanie ich o sprawach dla ogółu ludzi ważnych, a dotąd niestety tak mało przez szkolnictwo uwzględnianych. Plan nauk w szkołach naszych szczególnie po macoszemu traktuje nauki przyrodnicze, w szczególności zaś naukę o pielegnowaniu zdrowia, czyli higienę. Z radością wiśniemy zatem witac pojawienie się każdej pracy, wprowadzającej czytelników w nieznaną dla nich dziedzinę wiedzy i wypełniającą w ten sposób lukę, pozostawioną przez pedagogię w planie kształcenia młodzieży.

Wydany niedawno podręcznik higieny wzroku stanowi cenny i już dawno potrzebny poradnik dla rodziców i nauczycieli; cenny — z powodu staranności opracowania, potrzebny, bo nikt dotąd o dział ten higieny w odpowiedniej mierze się nie troszczył. Układ całego dziełka bardzo praktyczny, styl zrozumiały, uwzględnienie wszystkich, dla czytelników ważnych szczegółów, oto cechy, które składają się na niezwykle wysoką wartość wspomnianej książki. To też możemy dziełko dra Langiego polecić wszystkim rodzicom, troskliwym o dobro swych dzieci i własne, a należałoby sobie także życzyć, aby rady szkolne w Galicji poleciły wszystkim siłom nauczycielskim dokładne zapoznanie się z treścią „Popularnej higieny wzroku”.

Zastrzegamy się przytem odrazu przeciw puszczaniu, że żądamy od nauczycielstwa zaka-

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

Skonfiskowano!

F. LORD

BIURO TECHNICZNE - KRAKÓW, FLORYAŃSKA 55 - TELEFON 230
GŁÓWNY SKŁAD ROWERÓW. Jeneralne zastępstwo austr. fabryki broni w Steyr „Waffenrad”. Wyłączne zastępstwo rowerów fabryk: Jana Pucha i „Styria” w Grazu, „Premier Helical”, oryg. amer. „Cleveland”, i wielu innych. Przybory i części składowe w wielkim wyborze. — Cenniki gratis i franko.

plenia książki własnym kosztem. Zdaniem naszem, władze przełożone nad szkołami winny wziąć na siebie dostarczenie podręcznika dla szkół.

A teraz przejdźmy do omówienia szczegółów książki. Autor prowadzi niejako czytelnika przez życie ludzkie od początku aż do śmierci i kolejno omawia wskazówki higieniczne dla każdego wieku. Znajdujemy więc najpierw rozdziały o wadach wrodzonych oczu i o dziedziczności chorób ocznych, następnie higienę wzroku noworodków i niemowląt, w dalszym ciągu higienę oczu w dzieciństwie, w wieku szkolnym, w wieku młodzieńczym, dojrzłym i podeszłym. Dla ułatwienia zrozumienia wskazówek do pielęgnowania wzroku, opatrzona jest książka na początku w krótką, popularnie przedstawioną anatomie oka, czyli naukę o jego budowie, oraz fizylogię, tj. naukę o jego czynności. Końcowe rozdziały traktują o przepisach higienicznych ogólnej natury, o wpływie rozmaitych zawodów na narząd wzroku, o chorobach zakaźnych i o ochronie przed nimi, oraz o wpływie chorób ogólnych na oczy. W ramach politycznego dziennika trudno zapuszczać się w ocenę poszczególnych rozdziałów. Podnieść jednak należy, że autor na każdym kroku zwraca uwagę czytelnika na olbrzymie trudności w pielęgnowaniu zdrowia, spowodowane opłakanyimi stosunkami majątkowymi ogromnej większości ludzi. Prawie codziennie każdy lekarz staje wobec pytania, w jaki sposób umożliwić ubogim ludziom leczenie się w czasie choroby, kiedy niestety prawie każda rodzina uboższego urzędnika, kupca, lub robotnika nie posiada środków nawet na zaspokojenie codziennych potrzeb! Na cóż przydadzą się najpraciej zebrałe daty o potrzebie stosownego żywienia się, ubierania, mieszkania i t. d., skoro przestrzeganie odnośnych przepisów możliwem jest tylko u górnych dziesięciu tysięcy! Myśli te biją w oczy ze wszystkich dzieł, dla szerszego ogółu pisanych — i tak też być musi. Wspomnę tu tylko dla przykładu „Zwierzenia lekarza” Weressajewa, o których wartości mogą być i są zdania podzielone, a którym jednak nie można odmówić tego, że wszystkie uwagi w nich są nacechowane wielką miłością dla ludzkości. Zupełnie to samo można powiedzieć o książce dra Langiego. Nadto ta ostatnia omawia śmiało i bez ogródek, w tonie bardzo poważnym i naukowym, niejedną słabą stronę materialnego i moralnego życia dzisiejszego społeczeństwa.

Życzyćby sobie należało, aby dziełko to znajdowało się w ręku każdego człowieka, dbałego o swe zdrowie, każdego pedagoga, kupca, przemysłowca, a w szczególności wszystkich tych osób, którym powierzono jest czuwanie nad zdrowotnością publiczną. Jestem przekonany, że niejednemu nieszczęściu można będzie zapobiedz przez ścisłe przestrzeganie przepisów higieny na podstawie wskazówek dra Langiego. Dr W.

KRONIKA.

Kalendarzyk historyczny. 24 maja. 1543. Zgon Mikołaja Kopernika. — 1871. Wersalczy mordercy zabici. — 1878. Odrzucenie pierwszej ustawy przeciw socyalistom w Niemczech. — 1895. Wielki strejk górników w Ameryce. — 1896. Czesko-słowiański kongres górników w Bernie morawskim. — 1901. Katastrofa w kopalni „Universal” w Cardiff.

Teatr miejski w Krakowie. Niedziela o godz. 3 po południu: „Dzwon zatopiony”, baśń dramatyczna w 5 aktach Hauptmanna (na dochód personelu robotniczego). — O godz. 7½ wieczorem: „Cyganeria”, opera G. Pucciniego. Poniedziałek: Teatr zamknięty.

Nowa choroba w Krakowie. Od jednego z lekarzy krakowskich otrzymujemy następujące pismo:

W uzupełnieniu notatki w szanownym dzienniku pod tytułem „Nieznana choroba” proszę przyjąć następującą wiadomość: W dniu 14 bm. przedstawił mi się w godzinie ordynacyjnej uczeń szkoły przemysłowej, mający lat 18, żaląc się na ból przy poruszaniu powiek ocznych. Prócz obrzęku powiek obu oczu nie nieprawidłowego badania nie wykazało. Nazajutrz odwiedziłem tego chorego, zamieszkałego przy ul. Lubicz, gdyż miał silne dreszcze, po których nastąpiła znaczna gorączka, bóle w mięśniach i ogólne osłabienie, a do obrzęku powiek dołączyły się objawy ostrego nieżytu spojówek. Ojciec tego chorego również żalił się na osłabienie ogólne, a w oku jednym, prócz znacznego obrzęku powiek, widać było wybroczyny na spojówce gałki ocznej, temperatura ciała była podwyższona. Te same objawy podmiotowe i przedmiotowe wystąpiły w niższym stopniu u matki i siostry chorego, jakoteż u ich kucharki. Wolnym od objawów chorobliwych został tylko najmłodszy syn, mający lat 6. Oświadczyłem, że mam do czynienia z chorobą zakaźną, mi nieznaną i zaleciłem środki, używane przy influenzy, a po dniach 5 wszyscy ci chorzy wrócili do zupełnego zdrowia.

Pranek trójzaborowy odbędzie się w Krakowie w niedzielę 24 b. m. w sali teatru ludowego na dochód wyborów P. P. S. pod zaborem pruskim. Wstęp 40 h. Zaproszenia nabywać można w sklepie „Naprzodu”.

Posiedzenie krakowskiej rady miejskiej odbędzie się w poniedziałek 25 b. m. o godz. 5 po południu. Na porządku dziennym dalszy ciąg szczegółowej dyskusji budżetowej.

Główny urząd podatkowy w Krakowie podjął przerwanie na parę dni urzędowanie w nowym gmachu starostwa przy ul. Basztowej 23.

Z opery. Pucciniego „Cyganeria”, powtórzone zostanie dziś. We wtorek usłyszymy w „Mignon” Thomasa p. Andrzeja Manfreda po raz pierwszy w tym sezonie, a to w partyi Wilhelma; partyę tytułową śpiewa p. Bohuss, Filinę p. Marek, rozkochanego Fryderyka p. Ottówna. Miejskie partye spoczywają nadto w rękach pp. Jeromina, Ludwiga, Kiczmana i innych. We czwartek wystąpią po raz pierwszy w sezonie p. Ellen Esten w partyi Carmen i p. Orzelski w partyi San Josego w operze Bizetowskiej „Carmen”.

W krótkim czasie wystąpi śpiewający obecnie w Londynie w teatrze „Covent Garden” znakomity tenor włoski p. August Dianni. Dyrekcja opery czyni starania o pozyskanie tego światowej marki śpiewaka.

Teatr marionetek dla młodzieży i dzieci, urządzony na wzór istniejącego w Warszawie, otwiera w Krakowie p. St. Wachowska. Przedstawienia odbywać się będą codziennie o godz. 3½ po południu w sali stow. „Gwiazda”, ul. Graniczna 6. Pierwsze przedstawienie w niedzielę 24 b. m. Danem będzie: „Zaczarowany królewicz”, baśń fantastyczna Andrzeja Niemojewskiego.

Defraudacye tłumackie. Ze Stanisławowa donoszą, że sąd tamtejszy wydał za zbiegłym z Tłumacza, a posiadającym o rozmaite nadużycia popełnione w zarządzie dóbr tłumackich, Kalwaryjskim list gończy.

Fundacya skarbkowska. Rada administracyjna fundacyi skarbkowskiej uchwaliła z pośród 14 kandydatów zamianować dyrektorem dóbr fundacyjnych p. Józefa Projana.

Afera szpiegowska. Z Nancy donoszą: Uwieszono 20 b. m. pod zarzutem współudziału w szpiegostwie Balligueta kobietę wypuszczoną jako niewinną.

Gabryelski (Kraków) kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina i harmonie — krajowe i zagraniczne — nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Rada państwa.

(Telefonem).

Wiedeń, 23 maja. (Koniec wczorajszego posiedzenia Izby posłów).

Wydanie posłów.

W dyskusji nad sprawą wydania posła Breitera oświadczył poseł Pernerstorfer, że wprowadzić nie chce brać w obronę postępowania Breitera, albowiem jest zdania, iż to, co się publicznie twierdzi, musi się także być gotowym każdej chwili udowodnić, ani też przy swem wotum przeciw wnioskowi komisji o wydanie Breitera nie kieruje się także osobistymi sympatjami dla tego posła, jednakże ze względów zasadniczych oświadczył się musi przeciw wydaniu. Taki list, jaki Breiter wystosował do ministra obrony krajowej, nie był przeznaczony do tego, by minister go odsyłał oficerowi Molnarowi i jeżeli minister z tym listem wogóle chciał coś zrobić, to miał tylko zbadać zawarte tam twierdzenia. Dokładbyśmy — powiada — doszli jako posłowie, gdyby przy każdym twierdzeniu, które się przedstawi w zaufaniu ministrowi, miało się oczekiwać śledztwa sądowego lub procesu. Należało było raczej obwinionemu oficerowi donieść o poczynionych mu zarzutach i wezwać go, by się usprawiedliwił. Nie uchodzi, by doniesienie, zrobione przez posła ministrowi, wyzyskiwano do tego, by występować przeciw temu posłowi sądownie. Z tych przyczyn zasadniczych mówca będzie głosował przeciw wydaniu.

Następnie również przeciw wydaniu przemawiali posłowie Slama, Ofner, Herzog i Romaniczuk, którzy ostro krytykowali wniosek komisji dla nietykalności poselskiej i zarzucali jej stronniczość.

Wniosek komisji usiłowali niefortunnie bronić poseł Eug. Abrahamowicz i referent poseł Löcker.

Wniosek posła Pernerstorfera o odrzucenie wydania posła Breitera, przyjęto 68 gł. przeciw 48.

Bez dyskusji uchwalono wydanie posłów Wohlmayera, Malika, Steina, Wolfa i Holan-sky'ego za obrazę honoru, a odmówiono wydania posła Lupu (o obrazę honoru) i posła Tawczara (w sprawie przestępstwa prasowego). W końcu uchwalono stosownie do wniosku komisji wydanie posła Schönerera w jego procesie o obrazę honoru z Verganim.

Spoczynek niedzielny.

Potem przystąpiono do dalszej dyskusji nad ustawą o odpoczynku niedzielnym. Minister handlu Call oświadcza, że wieloletnie doświadczenie wykazało, że obawy, podniesione przed kilku laty przy zaprowadzeniu odpoczynku niedzielnego, okazały się płożne, a poczynione doświadczenia zalecają dalszy postęp w tym kierunku. Obecnie przedstawiona nowela może być zupełnie spokojnie wyłączone z całego kompleksu pokrewnych przedłożeń, które rząd zamierza Izbie przedłożyć, albowiem przyczyni się ona do polepszenia stosunków pracy pomocników

handlowych, a także w wielu innych kierunkach wprowadzi pożądane reformy. Wobec wywodów posła Ellenboga podnosi minister, że nowe postanowienia właśnie dla pracy biurowej stworzą sytuację jasną, a zatem stanowią znaczne polepszenie.

Minister stwierdza z zadowoleniem, że komisya socjalno-polityczna uznała zamiary rządu i je poparła. Minister nie sprzeciwia się wnioskowi komisji, aby pracę niedzielna ograniczyć z 6 godzin na 4 i aby je przeniesiono na przedpołudnie, spodziewając się, że trudności, podniesione przez niektórych posłów przeciwko temu wnioskowi, dadzą się w praktyce usunąć bez szkody dla przemysłu i handlu. Minister omawia następnie szczegółowo trudności, jakie istnieją w sprawie odpoczynku niedzielnego w przemyśle piekarskim. Minister sprzeciwia się stanowczo wnioskowi, aby ilość mieszkańców pewnej miejscowości przyjmowano na kryterium dla lokalnego uregulowania odpoczynku niedzielnego. Natomiast nie sprzeciwia się minister temu, aby do art. 9 ust. włączono także miejscowości pograniczne; w końcu poleca wnioski komisji do przyjęcia, a sprzeciwia się wnioskowi mniejszości, a szczególnie temu, który żąda rozszerzenia odpoczynku niedzielnego na 36, względnie 48 godzin, jako obecnie za daleko idącemu.

Po przemowach posłów Srameka i Stojana, którzy domagali się zupełnego odpoczynku niedzielnego i po przemówieniu posła Nitsche-go, który oświadczył się za pierwotnym projektem rządowym, ustanawiającym liczbę godzin pracy w niedzielę na 6, a nie 4, dyskusję przerwano.

Minister kolei Wittak odpowiedział na szereg interpelacji, a między temi na interpelację posła Strachera w sprawie przebudowy dworca czerniowieckiego, wywodząc, że zarząd dyrekcji kolei w Stanisławowie zajęty już jest ułożeniem szczegółowego projektu.

Na tem o godz. 5 wieczorem zamknięto posiedzenie; następne we wtorek o g. 11 przed południem.

Komisye parlamentarne.

Wiedeń, 23 maja. Poseł Eug. Abrahamowicz złożył mandat do komisji nietykalności poselskiej, której był przewodniczącym.

Wiedeń, 23 maja. Komisya socjalno-polityczna obradowała wczoraj w dalszym ciągu nad przedłożeniem o ubezpieczeniu na starość urzędników prywatnych i załatwiła ją do § 30. Na następne, wtorkowe, posiedzenie zaproszono dra Körbera.

TELEGRAMY

W sprawie urzędników pocztowych.

Wiedeń, 23 maja. „Wiener Ztg” publikuje rozporządzenie ministerstwa handlu, postanawiające od 1 czerwca 1903 r., że wszyscy za dekretem angażowani pocztmistrzowie, urzędnicy pomocniczy pocztowi, jakoteż manipulantki pocztu i telegrafu otrzymają państwowe zaopatrzenie, a mianowicie mężczyźni pensję wdowią, dodatki na wychowanie, pensję sierot, t. zw. „Abfertigung”, oraz pogrzebowe, kobiety zaś pensję, odszkodowanie i kwartał pośmiertny. Po 10 latach dostają 40% pensyi, za każdy rok następny dolicza się 2%, zaś po 40 latach pełną pensję. Dalsze rozporządzenie ministerstwa handlu rozwiązuje z dniem 31 maja 1903 stowarzyszenia pensyjne dla urzędników pocztowych we wszystkich krajach koronnych.

Związek austriackich stowarzyszeń kobiecych.

Wiedeń, 23 maja. Dzisiaj przed południem w obecności delegatek licznych stowarzyszeń kobiet z Wiednia, Pragi, Berna, Lublany odbyło się posiedzenie kongresu związku austriackich stowarzyszeń kobiet.

Katastrofa.

Budapeszt, 23 maja. W fabryce firmy Goldberger i synowie w Starej Budzie eksplodował kocioł świeżo umieszczony, który nie był jeszcze urzędowo wypróbowany. Jeden robotnik poniósł śmierć, jeden ciężko ranny.

Strejk w fabrykach szkła.

Göblenz, 23 maja. Od kilku dni wśród strejkujących robotników fabryk szkła okazuje się skłonność do podjęcia pracy w poszczególnych fabrykach. Strejk można uważać za ukończony.

Rozruchy w Chorwacyi.

Zagrzeb, 23 maja. Węgierskie biuro korespondencyjne zaprzecza doniesieniom dzienników, o zamiarach ostatnich demonstracyi na placu Jellacicza i w kościele św. Marka i donosi, że przyszło tylko do nieznacznych starć między pospólstwem a żandarmerją, która przedsięwzięła 70 aresztowań.

Wczoraj miała się odbyć rozprawa przed sądem doraźnym w Gratszynie przeciw aresztowanym przed kilku dniami dwóm chłopom i dwóm kobietom. Ponieważ jednakże aresztowani są ciężko ranni, musiano w myśl przepisów ustawy zawiesić karne postępowanie.

Osiek, 23 maja. Policya wykryła tajną czytelną uczniów wyższej szkoły handlowej, w której znajdowały się przeważnie dzienniki polityczne. Do czytelnicy należało 70 członków. Stowa-

rzyszenie to rozwiązano natychmiast, a dyrekcya szkoły zarządziła śledztwo dyscyplinarne.

Rjeka, 23 maja. Pomiedzy miejscowościami Plase a Zlobni zebrały się tysiące osób i chciały niszczyć tory kolejowe. Wojsko przeszkodziło temu. 9 osób aresztowano. W miejscowości Karlopago odbyły się wielkie demonstracye. Policya i żandarmerya nie mogły sobie dać rady i musiały wezwać na pomoc straż skarbową z miejscowości Zengg. Aresztowano wczoraj 30 osób.

Dubrownik, 23 maja. Przy odjeździe posła Cingria i hr. Caboga na audyencyę do cesarza, zebrał się tłum ludzi, którzy demonstrowali na ich cześć, wołając „Slava Jellacicz” i „Pereat ban”.

Z całej Dalmacyi wysłano tysiące depesz do cesarza z prośbą o ulaskawienie skazanych. Wczoraj odesłała depesza od biskupa tutejszego, od duchowieństwa, od rozlicznych korporacyi, od akademickiej młodzieży, od kobiet i t. d. Depesze, nadchodzące z Chorwacyi, wystawiają kupcy w oknach, przed którymi gromadzą się tłumy ludzi. W kościołach odprawiono wczoraj nabożeństwo żałobne za poległych. Rada miejska na nadzwyczajnem posiedzeniu uchwaliła wsparcie dla pozostałych wdów i sierot. Na niedzielę zapowiedziano wielkie zgromadzenie ludowe. Cała Dalmacya w niezwykłym wzburzeniu.

Split, 23 maja. Wczoraj wielkie tłumy ludności oczekiwały przybycia okrętu „Zagrzeb” i żądały przed wypłynięciem jego do portu usunięcia z masztu flagi węgierskiej. Jeden z podróżnych statku zerwał flagę i rzucił ją na brzeg demonstrantom, którzy ją rozdali. Kapitan następnie sam zdjął na żądanie demonstrantów flagę handlową. Także przy przybyciu okrętu Lloydu „Bośnia” kapitan na żądanie demonstrantów, przed wylądowaniem kazał zdjąć flagę węgierską. Policya wobec przewagi demonstrantów nie mogła sama dać rady.

Wieczorem zebrał się demonstranci w wielkiej liczbie i chcieli na placu publicznym spalić portret bana Chorwacyi Kuen-Hedervarego, policya jednak przeszkodziła temu i portret zabrała. Następnie demonstranci, śpiewając pieśni narodowe i wznosząc okrzyki antywęgierskie, przeciągali ulicami i urządzili demonstracyę przeciw filii banku i kilku innym instytucyom węgierskim.

Wiedeń, 23 maja. Posłowie Vuković, Klaić i Perić udali się wczoraj do dra Körbera z prośbą o poparcie próby, którą ma wnieść do cesarza klub południowo-słowiański w sprawie ulaskawienia podpadłych pod sąd doraźny demonstrantów chorwackich. Dr. Körber przyrzekł złożyć tę prośbę w ręce cesarza.

Przeciw lichwie cłowej.

Paryż, 23 maja. Deputowani z Paryża uchwalili wnieść na wtorkowym posiedzeniu Izby deputowanych projekt ustawy, zniżający cło importowe na zagraniczne zboże o 2 franki na 100 klg.

Armia a republika.

Paryż, 23 maja. Kapitan Poirier, który w wykładzie wojskowym ostro skrytykował rząd, został spensyjonowany.

Walka z klerikalizmem.

Paryż, 23 maja. Grupa senatorów, do której należą także: były premier ministrów Waldeck-Rousseau, Dupui i Decrais, odbyła wczoraj konferencyę w przedmiocie kwestyi kongregacyjnej. Większość grupy pochwalała postępowanie rządu wobec kongregacyi męskich. Co do kongregacyi żeńskich wyrażono zapatrywanie, aby zmienić postępowanie wobec tychże kongregacyi żeńskich i próby o zatwierdzenie tychże pojedynczo badać.

Powstanie w Marokko.

Tanger, 23 maja. Agencya Havasa donosi z Fezu z d. 17 b. m., że wojsko z szczepta Zamur odpadło od sułtana i oblegało miasto, zostało jednak odparte, przyczem straciło 100 zabitych i wielu rannych.

Powstanie w Chinach.

Pekin, 23 maja. Edykt cesarski poleca wicekrólom z Jun-nan i Kwai-czan, by natychmiast uśmierzyli wybuch tam powstanie. Powstańcy zajęli miasto Li-nan-fu.

SKŁADKI.

Na fundusz prasowy „Naprzodu” złożyli: M. C. 1—, K. W. 1—, Palechowicz Stefan 1—, Jarosiewicz —28. Solidarność robotnicza 200—, Czekek Józef 1—, Nowiny 2—, Mecenas za własny zegarek 3—. Razem 209 K 26 h.

Na zbierających robotników budowlanych we Lwowie złożyli: M. P. 2—, Koszuty —60, Gabrys 1—, Prokopowicz Tryest 2—. Razem 5 K 60 h.

Na Uniwersytet ludowy złożyła pani Marya Czajkowska 1 K.

Lekarz chorób kobiecych

Dr JULIAN ARONSOHN

ordnuje, jak zwykle, od 15 maja
w Krynicy — Willa „Krakus”.

Fizykałno-dyetetyczna

**Lecznica dra A. TARNAWSKIEGO
w KOSOWIE**

(za Kołomyją, stacya kolei Zabłotów)

otwarta od 1. maja do końca października.

Specjalny skład
Tryesteńskiej fabryki
Kraków, Szewska 1.

LIPOLEUM

do wykładania lokalii, Dywany, Chodniki, Dywaniki przed umywalnie

CERATA

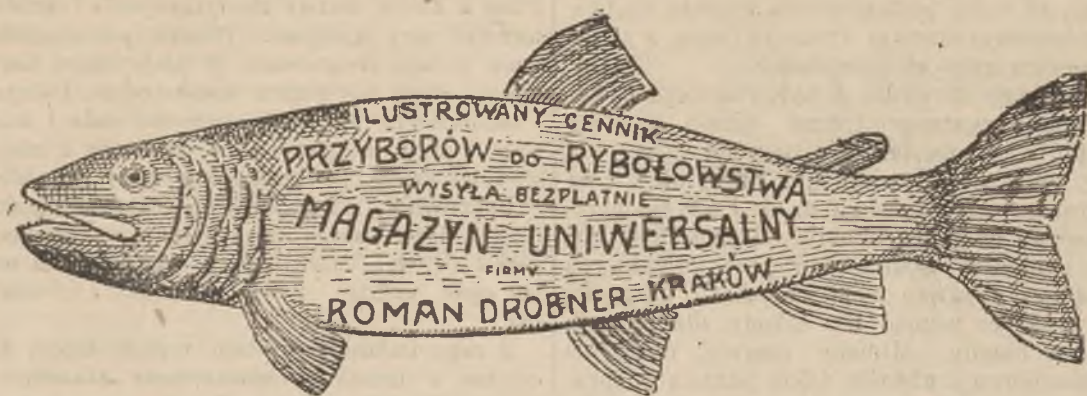
do obijania mebli, (Tischläufer), fartuski damskie i dla dzieci. Prześcieradła gumowe.

Specjalny skład
Tryesteńskiej fabryki
Kraków, Szewska 1.

WIEDEŃ, BUDAPEST, PRAGA, BERNO, LWÓW, MOR. OSTRAWA.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Panna do spedaży

o ile możności ze sklepu bławatnego znajdzie umieszczenie w składzie Linoleum i Cerat, ulica Szewska 1.

Ostrzeżenie!

Precz

z tandynnymi wyrobami

wiedeńskich magazynów, które tylko na oko mogą ludzić, a w rzeczywistości są sfałszowane i leżą na naiwnych odbiorców.

Panowie!

kto chce mieć ubranie eleganckie, modne, trwałe, praktyczne i nie drogie na czas umówiony z całą starannością zrobione, niech zamówi u krawca

Zygmunta Chilli w Krakowie

Wielopole 3 (obok głównej poczty)

gdzie zostanie z całą sumiennością obsłużony.

Wypożycza fraki i angieley.

Robi również za ugodą na raty.

Na składzie posiada materye angielskie i krajowe.

TANIE ZEGARKI.

Towary złote i srebrne, zaopatrzone marką c. k. Urzędu probierczego, z trzyletnią pisemną gwarancją za dokładny czas zegarków. dostarcza każdemu po cenach fabrycznych Fabryczny Skład Zegarków
LEO LATEINER, Wiedeń I., Fleischmarkt 17—12.
 Niklowe męskie zegarki remontoir złr. 2-50
 Niklowy Anker, Roskopf, remontoir z emaliowanym cyferblatem 4-—
 Goldynowe męskie remontoir z 3 kopert. grawir. „ 4-50
 Srebrne prawdziwe męskie remontoir 3-50
 Przesyłki za zaliczką. Nieodpowiednie zmienia się. Proszę zażądać mego ilustr. cennika, zaopatrzonego 500 odbitkami zegarków, przedmiotów złotych i srebrnych, który bezpłatnie dostarczamy. Wiele pism z uznaniem.

W ZAWOI

pod Babia Górą, podczas tego lata t. j. od pierwszych dni czerwca do końca sierpnia będzie mieszkał i ordynował

Dr. GRZEGORZ GRZYBOWSKI

lekarz z Krakowa

Tak więc i pod tym względem nastąpiło ulepszenie w tym pięknym zakątku górskim i wobec tego należy się spodziewać liczego napływu gości na pobyt letni.

Podpisany poczynił wszystko, aby pobyt tam każdemu uprzyjemnić, a prosząc o wczesne zgłoszenia, kreśli się

Z poważaniem

S. Brüll.

Obok restauracji będę prowadził kuchnię koszerną. 338

6 złr. Niedościągnione

w swojej piękności i dobroci są moje szwajcarskie

BRYLANTOWE CZARNE-STALOWE

Savonnet-zegarki remontoir, podwójnie kryte z trzema brylantowymi czarnymi płaszcami stalowymi z doskonałym precyzyjnym mechanizmem (trzechletnia uczciwa gwarancja) z patentowanym wewnętrznym kierunkiem wskazówek, Fodant-tarcza o opalowym połysku, obręcz. wskazówka kółko i korona są z prawdziwego złota double. Zegarki te znajdują się w powodu eleganckiej wyprawy ogólne uznanie i każdy je z zamiłowaniem nosi.

Cena wraz z opakowaniem 6 złr.

Brylantowe-czarne-damskie zegarki stalowe, niekryte, bardzo dobrze wykonane złr. 7. Do zegarków odpowiednie męskie lub damskie łańcuszki złote double z dewizkami złr. 1-50. Prawdziwy niklowy zegarek remontoir złr. 3. Prawdziwy srebrny zegarek remontoir podwójnie kryty złr. 5-50. Przesyłka za zaliczką. Nieodp. przedmioty zostają zmienione, albo też pieniądze zwrócone, przeto nie ma ryzyka.

JÓZEF SPIERING, Wiedeń, I., Postgasse 2-u.

Wielki ilustrowany cennik zegarków, łańcuszków, pierścionków i t. p. darmo i opłatnie.

Największy skład Singera Maszyn do szycia i haftu

R. Pawłowskiego daw-
niej **J. Iwanickiego**

w Krakowie, Rynek główny 18.

Poleca maszyny najnowszej konstrukcji, ręczne od 30 do 65 złr. nożne od 40 do 120 złr. gotówką 10 proc. taniej. Bezpłatna nauka haftów ozdobnych, robót ażurowych i wszelkiego szycia maszynowego. — Uwaga! W innych składach sprzedawane maszyny do szycia są jednego z dawniejszych systemów, nisko-ramienne, ciężko i głośno szyczące, i nie mają nie wspólnego z moimi najnowszej konstrukcji, z wszelkimi ulepszeniami, cicho i lekko szyczącymi maszynami Singera modelu z r. 1902, którym pod względem dobroci, trwałości i działalności, żadne inne w przybliżeniu dorównać nie mogą. Nowość! Singera maszyny do szycia i haftu, które bez doreczania płyt i zmieniania ząbków, przrządza się do haftu. Cenniki darmo i opłatnie.

FABRYKA KRAWATEK

w Krakowie, róg Rynku i św. Jana i

sprzedaje za bezcen.

Kilkunastu

Zdolnych stolarzy

znajdzie natychmiast korzystne zajęcie na roboty budowlane.

Zgłoszenia: Parowa fabryka wyrobów stolarskich i tartak w Jasle.

JA ANNA CSILLAG

z moimi 185 centymetrów olbrzymio długimi włosami, które uzyskałam przez 14-miesięczne użycie przezemnie wynalezionego pomady. Takowa została uznana za jedyny środek do pielęgnowania włosów, do przyspieszenia wzrostu tychże, oraz do wzmocnienia skóry. powoduje ona u Panów pełny i silny zarost brody i już po krótkim użyciu nadaje włosom na głowie, jakoteż na brodzie naturalny połysk, oraz gęstość i chroni takowe od przedwczesnej siwizny aż do najpóźniejszego wieku.

Cena jednego krążka
1, 2, 3 i 5 złr.

Wysyłki pocztą codziennie po nadstawianiu kwoty, albo za zaliczką pocztową na całą kulę ziemską z fabryki, dokąd należy także wszelkie zlecenia nadsyłać.

Anna Csillag

Wiedeń, I., Graben Nr. 14.

Berlin, Friedrichstrasse 56.

Wielmożna Pani Anna Csillag!

Z polecenie Jej Ekscelencyj Pani Sygny-Marich (żony Austr. ambasadora w Berlinie) proszę uprzejmie mnie wydać krążek Pańskiej doskonałej pomady. Równocześnie składam Pani podziękowanie. Pani hrabina wyraziła się niezwykle pochlebnie o skuteczności Pańskiej pomady. Z wysokim poważaniem
 Frieda Giese, garderobiana Jej Eksc.

Wielmożna Pani Anna Csillag!

Proszę pod podanym adresem Ekscelencyj Pani hrabiny Kiełmansegg, Namieśnikowej, Wiedeń, Herrengasse 6, łaskawie nadesłać 3 kawałki pomady dla pielęgnacji włosów, które już dobre rezultaty wydała. Z poważaniem
 Garderobiana Jej Eksc. Irma Pletzi.

Pani Anna Csillag!

Proszę o przysłanie czterech cegiełek Pańskiej doskonałej pomady.
 C. i k. Austro-węgierski Konsulat, Ryga.

Pani Anna Csillag!

Proszę Pani o łaskawie powtórne przysłanie dwóch cegiełek Pańskiej dobrej pomady. Z poważaniem
 Fr. Gen. Konsul Gutmann, Drezno, Bernhstr.

Pani Anna Csillag!

Niniejszem proszę o przysłanie za zaliczką garzka Pańskiej doskonałej pomady na włosy. Z wysokim poważaniem
 Emilia Radunsky, garderobiana Jaśnie Oświeconej Księżnej Hohenlohe Chateau de Roncy.

Wielmożna Pani Anna Csillag!

Proszę o przysłanie za zaliczką pudełka Pańskiej cudownej pomady. Z poważaniem
 Dr. A. Zepold, lekarz zdroj. w Jaworzu, Śląsk.

Wielce Szanowna Pani Anna Csillag! Proszę mi bezwzględnie przysłać powtórnie krążek Pańskiej dobrej pomady. Jestem bardzo zadowolona z dotychczasowych rezultatów.
 Mój adres: Eteleka de Maly, żona prezydenta sądu, Temesvar.

Pani Anna Csillag!

Proszę mnie przysłać za zaliczką pocztową dwa krążki Pańskiej pomady na włosy. Jestem zdumiona dobrem i szybkim działaniem. Moje włosy urosły w krótkim czasie w zadumiewający sposób i pokazuje się przez tego wszędzie młody porost. Mogę Pańską pomadą każdemu gorąco polecić.
 Z poważaniem
 Hrabina E. W. Zedwitz
 Unter-Neuburg b. Asch (Czechy).

Pani Anna Csillag!

O powtórne przysłanie garzuszka Pańskiej doskonałej pomady na włosy proszę
 Księżna Carolath (Cöthen Anb.)

Imię „SINGER” jest dla MASZYN DO SZYCIA

skutkiem światowej sławy, jaką sobie nasza fabryka zjednała przez 50-letnią sumienną działalność — najlepszą gwarancją wyborowego materiału i wzorowej konstrukcji. To właśnie jest powodem, dla którego wiele innych fabryk i firm, trudniących się sprzedażą maszyn do szycia, usiłują sprzedawać maszyny do szycia pod wprowadzonymi przez nas oznakami, na przykład: „Central-Bobbin” a nawet pod nazwiskiem „Singer”.

Nie należy zatem dawać się skutkiem tego w błąd wprowadzać i nie zadowalać się wymijającymi odpowiedziami, przy kupnie zatem maszyny do szycia wprost zapytać się, czy takowa pochodzi od naszej firmy.

SINGER ©

Towarzystwo akc. Maszyn do szycia
 Kraków, ulica Szpitalna 40

160

naprzeciw teatru miejskiego.

FILIE: Tarnów: ulica Krakowska 4/5.
 Nowy Sącz: ulica Jagiellońska.
 Chrzanów: Rynek.

ZUPEŁNIE NADARMO

wyrzuci swoje pieniądze, kto się daje ludzić bezwartościowymi nasładowaniami. Mój prawdziwy amerykański niklowy

Anker-Roskopf-Zegarek

antymagnetyczny

dokładnie według obok zamieszczonego rysunku, jest jedynie i wyłącznie, dzięki swej szczególnej trwałości i dokładnego czasu, z istniejących, zegarkiem sztrapacowym, szczególnie polecenia godny dla Panów ck. oficerów, urzędników kolej., żandarmerji, straży skarbowej, konduktorów, maszynistów i dla każdego, który potrzebuje silnego i pewnego zegarka sztrapacowego.

Cena tylko 6 Koron

z 3 letnią piśmienną gwarancją. Gdyby zegarek nie odpowiadał, nastąpi zmiana lub zwrot pieniędzy.

Sprawdzić można jedynie przez generalnego zastępcę I. amerykańskiej fabryki zegarków

MAX BOHNEL
 ZEGASMISTRZ

Wiedeń, IV. Margarethenstrasse 48.

Ostrzeżenie!

należy każdą paczkę, która napisu powyższej firmy nie posiada, stanowczo odesłać. 203

Eksport do wszystkich państw europejskich!

Egipskie tutki i bibułka

AIDA

Wyrób krajowy!

pod gwarancją z bibułki „verge combustile”

Główny skład:
 „Aida Lwów, ulica Pańska 10”

ULICA GRODZKA L. 9.

NAJNOWSZE FRANCUSKIE 12

CHROMO-FOTOPLASTIKON

Przedstawia świat i życie w naturze.

Od 24-go maja do 30 maja b.r. do widzenia

Otwarte codziennie od g. 10 przed poł. do 9 wieczorem.

W niedziele i święta od g. 9 rano do 9 wiecz.

Nowość! Nowość! Nowość!
 Podziwienia godne widoki
 Konstantynopola i Aten.

K. Zieliński

mechanik i optyk

w Krakowie, linia A-B nr. 39

poleca swój obficie zaopatrzony magazyn wyrobów optycznych i mechanicznych. 34

Starym i młodym mężczyznom

poleca się pismo, które się pojawiło w nowym powiększonym wydaniu, radcy medycyny Dra Müllera o rozstroju systemu nerwowego i seksualnego jakoteż o gruntownem wyleczeniu tegoż. Opłatna przesyłka w kopercie za 1 kor. 20 hal. w markach pocztowych.
 Curt Röber, Braunschweig.